

VAKIDIOOT

KOKEN MET LEON

Een samenvatting van de lekkerste, meest diervriendelijke kerstgerechten!

p. 14

DE RUIMTE IS STOM

Niks dan leegte, dood en verderf!

p. 7

MORBIDE FASCINATIES

Hoe het diepstbedroevende tot de verbeelding kan spreken

p. 18

ALAN TURING

Het gepijnigde leven van een groots informaticus

p. 25

Donkere Dagen

In dit nummer

	Van de Voorzitter <i>Johan</i>	4
	Vercommercialisering Kerst - Feit of Mythe? <i>Leon Kamermans</i>	5
	Per ardua ad astra <i>Jelle Draijer</i>	7
	Singapore <i>Verslaggever Singapore: Marlien Wennekes</i>	11
	Leon's Top 6 Diervriendelijke Kerstgerechten <i>Leon Kamermans</i>	14
	Kerstpuzzel <i>Wilco Verhoef</i>	16
	Morbide fascinaties: romantisering van zelfmoord <i>Niels Asberg</i>	18
	Hoe groot is 1 miljard? <i>Jim Vollebregt</i>	21
	Column: Minnaars van 't Minnaert <i>Jelle Draijer</i>	23
	Alan Turing: de nieuwe Fifty Pounds Sterling <i>Laura Deen en Lucas Smits</i>	25
	Highlights van One Way Ticket to Mars <i>Lotte Polling</i>	29
	Prestatiedruk onder jongeren <i>Laura Deen</i>	31
	"De Oplossing" - deel 3: Naar Binnen <i>Sander Vanheste</i>	34
	De strip	36

Uitgave 30 december 2019
Oplage 1731
Deadline 1 maart 2020

De Vakidiot is een uitgave van
 Studievereniging A-Eskwadraat
 Princetonplein 5
 3584 CC Utrecht

Telefoon (030) 253 4499
Fax (030) 253 5787
Website a-eskwadraat.nl/vakid
E-mail vakid@a-eskwadraat.nl

Wil je de Vakidiot niet meer ontvangen of ben je verhuisd? Pas dan je gegevens aan op a-eskwadraat.nl.

Redactie

Niels Asberg
 Laura Deen
 Jelle Draijer
 Leon Kamermans
 Lotte Polling
 Wilco Verhoef
 Marlien Wennekes

Voorzitter

Jelle Draijer

Eindredactie

Niels Asberg

Secretaris

Leon Kamermans

Omslag

Niels Asberg
 Lotte Polling

Met dank aan

Lucas Smits
 Sander Vanheste
 Jim Vollebregt

Redactioneel

Lieve lezers,

In donkere dagen worden de lichtpuntjes in je leven nog belangrijker. Vandaar deze kerstige Vakidiot, speciaal gemaakt om de winterdagen na kerst verdraagbaar te maken. Een soort afterkerst, vergelijkbaar met de kerstnummers die nog steeds na kerst op de radio gedraaid worden. Dat betekent niet dat alle artikelen een vrolijke boel zijn, want de helft heeft met kerst te maken en de andere helft met eenzaamheid, onderdrukking en andere narigheden. Maar we hopen dat ook deze teksten troost bieden zodra de guurte langs de huizen raast.

In de winter worden mensen vaker depri (zeker degene die op 2 januari een herkansing moet doen. Sterkte!) en de redactie had daar zelf ook last van. Dit bleek uit de volgende statistieken: van de circa elf artikelen waren er drie voor de deadline af. Dit waren de artikelen van Laura en Marlien. Omdat we dit blad per se voor de kerstvakantie af wilden, werd de week waarin we het blad afmaakten (die we de Hekweek noemen) een hectische week, met slapeloze nachten en het skippen van colleges. Zo heb ik me goed kunnen inleven in het thema. En, om met een citaat van Bob Dylan af te sluiten: "Behind every beautiful thing there has been some kind of pain."

Jelle Draijer, *Voorzitter van de Vakidiot*

Van de Voorzitter

Johan

Lieve lezer,

Op het moment van schrijven gaan we alweer snel richting het einde van het jaar en daarmee ook richting de kerstdagen. Deze feestelijke periode zit vol met etentjes en bezoek van familie en vrienden. Klinkt natuurlijk allemaal heel gezellig, maar on-

dertussen is dit ook de tijd van donkere dagen.

Als bestuur hebben wij dit heel erg gemerkt. In deze tijd zijn we onderweg naar de Universiteit als het nog donker is en gaan we weer terug naar huis als het weer donker is. Waarschijnlijk zullen sommige van jullie dit beeld ook zeker wel herkennen. Het is simpelweg deprimerend. Dat betekent dat we zelf moeten zorgen voor onze lichtpuntjes in deze dagen. Wat die lichtpuntjes zijn, is natuurlijk heel persoonlijk, maar toch deel je vaak samen zo'n moment. Het zijn namelijk vaak de gezellige momenten samen die je even de troosteloze bende - genaamd winter - doen vergeten.

Voor ons zijn er regelmatig dat soort momenten bij A-Eskwadraat. Gezellig borrelen, maar ook gewoon in de kamer een spelletje doen of samen lunchen horen daarbij. Natuurlijk hoop ik dat de kamer ook voor jullie een fijne plek is om weer even te ontdooien; iets wat zeker moet lukken als we puur en alleen kijken naar de temperatuur in de kamer. Misschien is dat wel de grootste factor die ons doet vergeten dat het buiten koud en nat is, want hier kan je altijd in je korte broek en op je teenslippers rondlopen.

Hoe je de winter ook doorkomt, doe het vooral samen met je vrienden en familie. Of niet. Je bent in ieder geval altijd welkom om bij ons te komen ontdooien!

Johan

Voorzitter A-Eskwadraat

Vercommercialisering Kerst - Feit of Mythe?

Leon Kamermans

Je hoort het steeds vaker: boomers die lopen te zeiken dat het kerstfeest steeds commerciëler wordt. Maar hoe moet je erachter komen of iets klopt, of dat het gewoon leugens van de andere kant van de generatiekloof zijn? *Who you're gonna call? Mythbusters!*

Tijdsgeëerde tradities

Het is bijna net zo'n grote Nederlandse traditie als Koningsdag, een Elfstedentocht die toch *nét* niet gereden kan worden (*volgens jaar dan maar weer...*) of een kringverjaardag met plakjes kaas en worst: de decembermaand. De eerste vijf dagen van december is iedereen in een Sinterklaasstemming: lootjes trekken, Sinterklaasliedjes op de radio en een flinke discussie over Zwarte Piet. Op klokslag 6 december gooien we echter al onze pepernoten het huis uit, springen alle Friezen weer in hun auto om de A7 weer begaanbaar te maken en verdwijnen alle Sinterklaasliedjes weer in de digitale kast. Het is namelijk bijna kerst! Dat betekent om 9 uur opstaan om de grootste kerstboom te bemachtigen (*Die van ome Kees is 2 meter, daar moeten we écht overheen*), je mentaal voorbereiden op het kerstdiner met de hele familie en de hele tijd overal dezelfde kutreclame van Coca-Cola. *Oh nee, mijn vrouw heeft me verlaten, mijn kinderen meegenomen, en mijn huis is afgebrand. Maar een obese man met een rood clownskostuum in een vrachtwagen heeft mij een flesje van 60 cent gegeven. Mijn leven heeft weer zin!* Pepsi is toch veel lekkerder.

Deze truck mag van mij dus écht een leuke band krijgen

Steelt het grootkapitaal ons feest?!

Over die slijmreclames van Coca-Cola gesproken: dit is meteen het best bekende voorbeeld van hoe ons joods-christelijk-germaanse eindejaarsfeestje een flinke scheut kapitalisme te verduren heeft gekregen. Hoewel Coca-Cola niet het uiterlijk van de Kerstman heeft uitgevonden, is deze wel gestandaardiseerd door het bedrijf dat twee jaar op rij de titel "*top plastic polluter*" mag dragen!¹² Niets brengt namelijk de kerstgedachte in huis als zo'n heerlijk flesje vloeibare diabetes type 3 waar over een maand een schildpad in gaat stikken.

Help, de kerk stroomt leeg

Hoewel de Amerikaanse *War on Christmas* vooral een verschijnsel is aan de andere kant van de oceaan, lijken onze feestdagen ook steeds minder religieus te worden. In een onderzoek van de Volkskrant uit 1996³ blijkt dat 83% van de mensen weet waar het christelijke kerstfeest over gaat. Nog steeds beter dan Pinksteren, slechts 34% van de mensen wist waar dit om ging⁴. De meest logische oorsprong hiervan is waarschijnlijk de snelle ontkerkelijking van ons land: in 2013 was 53% van ons land niet religieus, 26% Rooms-Katholiek en 16% protestants. Niet gek dus dat mensen kerst minder snel met de geboorte van Jezus associëren en wel met glühwein adten met je ma op een kerstmarkt. En dat dan blijkt dat je ma toch een lagere alcoholintolerantie heeft dan verwacht.

¹<https://www.breakfreefromplastic.org/2019/10/23/brand-audit-report-2019-press-release/>

²<https://www.independent.co.uk/life-style/coca-cola-pollution-plastic-environment-coke-a9168921.html>

³Ja, de Vakidoot heeft alleen maar de meest recente scoops: <https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/maar-44-procent-kent-betekenis-van-pasen-be773407/>

⁴Weet jij wel waar dit feest om draait? Fijn! Je mag het naar ons mailen, maar we doen er niks mee.

De tent waar je ma vorig jaar volledig over de schreef ging

Kerstlicht aan het eind van de tunnel

Is het familiefeest dan verloren, en wensen wij elkaar voortaan een zalige vrije markt toe in plaats van een zalig kerstfeest? Moeten we voortaan de kerst doorbrengen in de Media Markt in plaats van aan de tafel der broederschap? Kijken we gewoon

die horrorreclames van Coca-Cola, in plaats van onze monarch, Willem-Alexander Claus George Ferdinand, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Jonkheer van Amsberg⁵, enz., enz., enz.?

Professor Dimitri Mortelmans van de UAntwerpen in Zuid-Nederland, stelt dat hoewel kerst minder religieus aan het worden is, dit niet het einde zal betekenen van ons lichtjesfeest. Hij stelt dat "de commercialisering van kerstmis het familiefeest niet zal vernietigen. Het is vooral een belangrijk gezinsfeest geworden. Dat heeft veel te maken met onze geïndividualiseerde samenleving, waarin we sterk op onszelf zijn teruggeplooid. Daar gaan we niet snel afscheid van nemen."⁶. We kunnen opgelucht ademen: Hoewel hij tijdens zijn onderzoeken aanwijzingen heeft kunnen vinden dat het kerstfeest inderdaad aan het vercommercialiseren is, blijkt ook: "her en der ontstaat een commercialiseringsvermoeidheid: mensen die een degout krijgen van de overdaad aan versieringen bijvoorbeeld." Wat is een degout? Geen idee, ik spreek geen Zuid-Nederlands. Maar het klinkt wel alsof er kerstlicht aan het eind van de tunnel is.

⁵Dit is technisch gezien een foute titel, aangezien "jonkheer" an sich geen titel is, maar alleen aangeeft dat je een titel bezit.

⁶<https://www.demorgen.be/nieuws/daar-is-kerstmis-al-de-commercialisering-zal-het-familiefeest-niet-vernietigen-b5630e7c>

Per ardua ad astra

Jelle Draijer

Na het verlaten van de bioscoop was ik in rouw. Roy McBride, astronaut in de film *Ad Astra*, zag in de ruimte al zijn idealen in rook opgaan. De zoektocht naar buitenaards leven die mensen tot aan de uiterste randen van het zonnestelsel brachten (in de film dan) bleven zonder voldoening. De ruimte die werd beschouwd als de plek om ons als beschaving een stap verder te ontwikkelen blijkt een meedogenloze leegte, ontdaan van de aardse veelzijdigheid en warmte van menselijke relaties. Dus ja, waarom willen we ook alweer de ruimte in?

Er is iets aantrekkelijks aan de ruimte. Het zit al in het woord. Er is zo veel *ruimte* in de ruimte. Onontdekte ruimte. Het is net alsof je er tijdens een dagje Efteling achter komt dat er nog een compleet verborgen gebied is, met attracties die titels hebben als 'Infinite Improbability Space Drive' of 'Het Slot van het Singulariteitsspoek'. Nu willen we die attracties in, omdat ze bij ons aangename kriebels opwekken, maar voor een bezoek aan de ruimte hebben we vaak andere drijfveren, hoewel er zonder twijfel astronauten zijn die voor de kick door de atmosfeer knallen. Hier hopen we op

ationale trots, het vinden van buitenaards leven, vette natuurverschijnselen, om er maar een paar te noemen. Maar zoals elke metafoor op een gegeven moment stukloopt, geldt ook hier: de ruimte is geen pretpark.

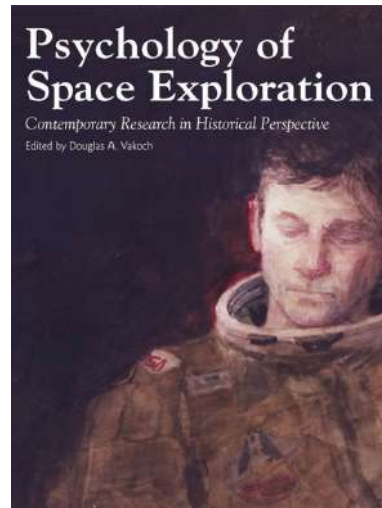
Zoektocht naar buitenaardse leegte

Zo is er bijvoorbeeld na vier decennia nog steeds geen buitenaards leven gevonden. Maar het moet er zijn! Dit probeerde astronoom Frank Drake hard te maken aan de hand van de Drake-vergelijking. De uitkomst van deze vergelijking is namelijk het aantal hoogontwikkelde beschavingen naast de onze. Dit getal is echter pas te berekenen door eerst een hoop onschatbare variabelen te schatten. Die zijn helaas onschatbaar.

Toegegeven, we hebben vandaag de dag wel veel meer kennis over welke planeten in principe levensvatbaar zijn. Maar dan nog: die planeten liggen zo ver dat een reis ernaartoe onhaalbaar is. Dit inzicht verwierf ik na het kijken van 'Powers

Filmposter van *Ad Astra*

Boek van de NASA

of Ten¹, want daar komt pas na 30 lichtjaar de eerste ster (Arcturus). De dichtstbijzijnde ster is echter maar 4 lichtjaar van ons verwijderd: Proxima Centauri. Als we dus met 0.1 keer de lichtsnelheid reizen, zijn we er al in 40 jaar². Onze eigen Gerard 't Hooft had hierop het volgende te zeggen: bij zulke snelheden kunnen botsingen met stofdeeltjes, die niet te voorkomen zijn, fataal worden. Hij verwacht, in zijn boek 'Planetenbiljart', dat de maximale reissnelheid "wel eens bij enige duizenden kilometers per seconde"³ kan liggen. In dat geval duurt de reis, rekening houdend met afremming, maar liefst 1000 jaar! Op dat ruimteschip zou het hele Romeinse Keizerrijk opnieuw kunnen ontstaan en vergaan, met de orgieën natuurlijk inbegrepen, want wat moet je anders?

De mens in een blikken doos

In de film *Ad Astra* reist Roy McBride's vader helemaal naar Neptunus om naar buitenaards leven te zoeken. In het echt zou voor zo een lange reis natuurlijk een robot gestuurd zijn (zie alinea 'Robots maken de man'), maar het raakt wel aan een belangrijk thema: de ruimte is niet

een fijne plek voor de mens. De vader is namelijk depressief geworden door de lange eenzaamheid en de vruchteloosheid van zijn onderneming. Zijn wil om verre reizen te ondernemen blijkt een ontsnappingspoging aan zijn huwelijk en vaderschap. Zou de ruimte inderdaad dit soort nare effecten op astronauten hebben? In de laatste decennia worden dit soort vragen steeds meer onderzocht. Zo publiceerde NASA in 2011 het boek 'Psychology of Space Exploration'. Hierin wordt toegegeven dat psychologisch onderzoek aanvankelijk niet serieus werd genomen, omdat ze de biologische effecten veel belangrijker vonden (op zich wel logisch). Maar met de komst van nieuwe maanreizen en een reis naar Mars, spreekt de NASA haar zorgen uit over de mens opgesloten in een blikken doos: "The longer and longer a person spends in that kind of environment, there is a potential for bigger and bigger problems."⁴ Langdurig ruimteverblijf blijkt net als in de film voor eenzaamheid en een onstilbaar verlangen naar de aarde te zorgen, met slechtere prestaties als gevolg.

¹Staat op Youtube!

²Dat is: als we niet afremmen, wat natuurlijk wel nodig gaat zijn. In het echt zou het dus langer duren.

³Planetenbiljart, Gerard 't Hooft, Bert Bakker, 2006

⁴<https://www.nasa.gov/feature/conquering-the-challenge-of-isolation-in-space-nasa-s-human-research-program-director>

Expansiedrift

En dan zijn er nog diegene die een nieuwe woonplek willen. Ik kan me voorstellen dat er studenten zijn die zo wanhopig naar kamers zoeken dat ze hun hoop op een ander sterrenstelsel vestigen. Dat is echter meestal niet de reden. De aarde zou wel eens verwoest kunnen worden en dan, om uitsterfing te voorkomen, zouden we een kolonie op Mars paraat hebben. Een laatste wanhoops poging dus. En ja, wat moeten we anders? Iedereen weet: "Rage, rage against the dying of the light". Maar is er zo een existentiële dreiging? In de tijd toen Carl Sagan (beroemd astrofysicus) interesse voor ruimtereizen naar het groter publiek bracht⁵, was er een Koude Oorlog gaande, en kon je het Sagan toen kwalijk nemen dat hij, in de wetenschap dat elk moment iemand zijn kernkoppen kon lanceren en het leven op aarde compleet vernietigd zou worden, verkondigde dat de mens over een Planeet B moest nadenken? Hij had een punt, hoewel gezegd moet worden dat dit maar voor een select groepje mensen overleving zou betekenen en dat het misschien wijselijker zou zijn geweest om iets aan die nucleaire dreiging te doen. In iedere geval: de nucleaire dreiging is intussen flink gedaald. Dus Mars hoeft niet meer.

Nee nee, heb je de kranten niet gelezen? Iedereen weet toch dat het klimaat de mens groot onheil gaat bezorgen. Dat de grondstoffen opraken. Overstromingen, bosbranden, verwoestijningen en oploeiende spanningen tussen landen. Extinction Rebellion heeft niet voor niets 'uitsterfing' in zijn naam. In dit artikel wil ik dit allemaal niet betwisten⁶, maar feit is: als je de verhuizing naar Mars serieus neemt, ben je een klimaatalarmist. Vraag jezelf dus of je zo iemand wil zijn.

Maar stel dat we gaan.⁷ hoe gaan we daar dan wonen? Het koloniseren van Antarctica is namelijk nog makkelijker dan van Mars. Antarctica heeft vergelijkbare temperaturen (tussen de -90 en -20 graden celsius) als Mars (gemiddeld -80), maar op de poolvlakte is tenminste zuurstof en er lopen al

levende wezens rond. Het is dan ook geen toeval dat NASA een verblijf op Antarctica gebruikt als voorbereiding op Mars. Er is echter een theorie dat we ook op Mars een lekkere atmosfeer kunnen creëren door heel veel koolstofdioxide uit te stoten. Gelukkig zijn we hier heel goed in, maar goed genoeg? De aarde zal in 2100 maar ongeveer twee graden opgewarmd zijn. Dat gaat Mars niet veel gezelliger maken.

De mens is er niet klaar voor

Bovendien is er een andere reden waarom een kolonie op Mars geen goed idee is. In de jaren zestig bedacht Kardasjev een schaal voor de technologische ontwikkeling van beschavingen. Type I gebruikt alle mogelijke energie van de thuisplaneet. Type II gebruikt ook nog alle energie van hun eigen sterrenstelsel. Type III gebruikt zelfs alle beschikbare energie van het respectievelijke melkwegstelsel waar de beschaving zich in bevindt. Het is duidelijk dat wij type I nog niet bereikt hebben, en toch denken we al aan Mars en meteorieten als energiebronnen. Voorbarig! Niet de huid verkopen voor de beer geschoten is!

Robots maken de man

Het lijkt wel alsof ik helemaal geen mensen de ruimte in wil. Maar wie gaat dan al die 'vette natuurverschijnselen' onderzoeken? Robots. Zij kunnen tegenwoordig namelijk bijna al het werk van mensen en zijn veel goedkoper. Zij hebben namelijk maar één ding nodig: elektriciteit. Zo staat in een artikel van de Groene: "Voor wat het zou kosten één mens op Mars neer te zetten, zouden tientallen robots de hele planeet al kunnen onderzoeken."⁸ Bovendien hebben ze geen last van depressies, als je HAL 9000 even vergeet.

Conclusie

Dit zijn slechts enkele redenen waarom de ruimte nogal teleurstellend is voor de mens, wat sciencefictionauteurs ook mogen bedenken. Natuurlijk is er ook een andere kant van het verhaal, een positief plaatje. Waar zouden we zijn zonder GPS en

⁵Bijvoorbeeld in de TV-serie Cosmos

⁶LEESTIP! Wie dit wel betwist: Maarten Boudry in zijn boek 'Waarom de wereld niet naar de knoppen gaat'

⁷Dit is een veelgebruikte methode in populair-wetenschappelijke boeken over ruimtevaart: Stel dit, dit en dit, dan zou het nog best eens kunnen.

⁸<https://www.groene.nl/artikel/een-reusachtige-kostenpost-voor-de-mensheid>

zwarte gaten! Maar dat paste niet bij het thema. Je kunt je ook afvragen: waarom heb ik het niet over ruimteafval gehad? Omdat afval ook in pretparken

voorkomt en ik probeerde die metafoor juist te ontkrachten.

2001: A Space Odyssey vs. Ad Astra

In de kranten wordt *Ad Astra* vaak omschreven als een film die leent van de grootste, waaronder *2001: A Space Odyssey*. Nu is het onder science-fictionnerds vaak een taboe om toe te geven dat je *2001* eigenlijk een saaie film vond en hem niet begreep. Je zult dan voor gek gemaakt worden op Starcraftfora (wat spelen sci-fi nerds tegenwoordig?). Maar dit gaat ten koste van de discussie. Er is namelijk een groot raadsel aan *2001*: Wetenschappelijke gegevens van de ruimtevaart worden in dienst gesteld van een uitermate onwetenschappelijk thema. De mens zou op toverslag het bewustzijn verkregen hebben. Na het uitschakelen van 'de boze robot die ons probeert uit te roeien' wordt Dave Bowman opgenomen door "god-achtige entiteiten, wezens van louter energie en intelligentie", die hem veranderen in "een soort supermens", in de woorden van Kubrick zelf. Is dit dan de echte reden waarom we de ruimte in moeten? Dan liever het realisme van *Ad Astra*, die tenminste een werkelijk probleem aan de kaak stelt: de totale eenzaamheid van lange ruimtereizen.^a

^aVoetnoot van Leon: deze heiligschennende mening wordt niet door de voltallige redactie van de Vakidoot gedeeld

Altijd al een gepubliceerd schrijver willen zijn?

**Stuur een mailtje naar
vakidoot@a-eskwadraat.nl en kom erbij!**

Singapore

Verslaggever Singapore: Marlien Wennekes

Hallo! Ik schrijf op dit moment vanuit het altijd zonnige (lees: benauwde, brandende, kan-geen-twee-minuten-buiten-lopen-zonder-te-zweten) Singapore. Als je nu denkt: Singapore, dat ligt toch ergens in Azië of zo? Om het even duidelijk te maken, zie de kaart op de volgende pagina. Korte samenvatting: Singapore is een ex-Britse kolonie, vanwege de ligging historisch gezien ideaal voor handel en die rijkdom heeft het weten te behouden. Het is als eiland of stadstaat een van de rijkste landen met een BBP van 94.463 euro per hoofd van de bevolking. Dit hoge gemiddelde komt door de vele miljonairs. Het is ook een erg multinationaal land, wat je terugziet in het gevarieerde nationale eten (voornamelijk Chinees, Maleisisch en Indische invloeden, corresponderend met de voornaamste etnische groepen), wat absoluut een van de beste redenen is om Singapore te bezoeken. Het is weer eens iets anders dan een boterham met kaas. Terug naar Singapore's succes: dit heeft mogelijk te maken met het feit dat dezelfde partij sinds Singapore's onafhankelijkheid in 1965 continu aan de macht is. Wie heeft democratie nodig, als er stabiliteit is? Er is ook vrij weinig criminaliteit vanwege hoge straffen. Je hebt misschien wel gehoord dat kauwgom verboden is in Singapore, om de straten schoon te houden. Het kauwen zelf is niet verboden, maar het importeren of verkopen wel (ik heb al meerdere keren deze wet overtreden door zonder problemen kauwgom mee te nemen in het vliegtuig... niet doorvertellen). Nog controversiëler is dat de doodstraf en stokslagen nog steeds mogelijke straffen zijn. In 1994 heeft Singapore een Nederlander opgehangen voor heroïnesmokkel. Tot 2007 was orale seks illegaal in Singapore.¹ Vraag me niet hoe dat gehandhaafd werd... Oké, dat was niet echt een korte samenvatting, maar nu we een beeld hebben bij dit

¹<https://www.theguardian.com/world/2007/oct/24/gayrights.uk> hier iets meer over wetten en homoseksualiteit in Singapore.

vreemde, kleine eiland aan de andere kant van de planeet, zal ik mijn ervaringen delen. Ik zal jullie de typische *exchange*-verhalen over eten, reizen, vrienden, exotische ziektes etc. sparen. In plaats daarvan zal ik een aantal foto's delen die je, wat je er verder ook van wilt zeggen, in ieder geval niet in Nederland zult vinden.

The Little Red Dot

Nationalisme

Nederland heeft niet bepaald een nationalistische cultuur. Trots zijn op je land, nou ja, het zal wel. Nogal een cultuurshock als je net in Singapore geland bent en in aanloop naar *National Day* in elke flat, elk appartement, de nationale vlag gedrapeerd ziet. Een paar dagen later doe je de krant open en word je geconfronteerd met de tanks die blijkbaar onderdeel waren van de bijbehorende optocht.

The Straits Times. Militair Singapore: even flexen

Over defensie gesproken, in Singapore nemen ze alle mogelijke preventieve maatregelen. Er zijn natuurlijk overal camera's, maar het is vooral belangrijk dat iedereen op de hoogte is van de dreigende terreur en continu alert blijft. In het meest veilige land ter wereld is het geen kwestie van of, maar wanneer. In de vele winkelcentra kun je vaak een bord vinden met het aantal overvallen in de desbetreffende locatie in het afgelopen jaar.

Er zijn ook opvallend veel advertenties die oproepen tot spionage. *Stuur ons je foto van een overtreding / verdacht gedrag!* Als je ooit Singapore bezoekt, kan ik je aanraden om niet je capuchon op te doen als je het koud krijgt in de metro. Dit is namelijk typerend *verdacht gedrag*, blijkt uit de veiligheidsinstructievideo's waar alle buitenlandse studenten op een vroege ochtend verplicht met hun jetlag heen moesten.

Eerlijk is eerlijk, het werkt wel: je hoeft je geen zorgen te maken over je spullen in Singapore.

'The threat of terror is real. Be prepared and safeguard our way of life.'

Boetes

De boete voor het importeren en verkopen van kauwgom kan oplopen tot 10.000 SGD². Ik wist dit niet toen ik mijn pakje meesmokkelde uit Indonesië. Ook *jaywalking*, oftewel de straat oversteken waar je er zin in hebt, kan beboet worden tot 1.000 SGD en wat drinken in de metro kan je zo 500 SGD kosten. Complete paniek als je jezelf in de metro vindt met boba.

De boete voor het meenemen van durian in de metro is te hoog om twee te geven.

De hoge boetes moeten vooral afschrikwekkend werken en worden in de praktijk nauwelijks uitgedeeld.

Hetzelfde geldt voor de regels en bijbehorende maatregelen in de studentenflats op de campus. Geen alcohol in het gebouw. Niet dronken thuisko-

men. Niet de deur dichtdoen als je met iemand van het andere geslacht³ op je kamer bent. Ondertussen zijn er flessen wijn te vinden in de gemeenschappelijke koelkast en kamer, en vindt de professor die op dezelfde verdieping woont (vraag me niet waarom) het allemaal prima.

Gedragverandering wordt gelukkig niet alleen via straf bereikt.

Singapore wordt ook wel 'Disneyland met de doodstraf' genoemd. In 1993 schreef William Gibson een artikel voor *Wired* met die titel, waarin hij Singapore omschrijft als een autoritaire consumentenstaat. De overheid in Singapore heeft vervolgens het tijdschrift verboden om zijn punt nog even te bevestigen.

Singapore is een vreemde plek, maar als buitenlandse student merk je van dit alles natuurlijk vrij weinig. De consumentenlevensstijl is best leuk. Alles is altijd beschikbaar. Ik was blij verrast met de hechte studentengemeenschap. En gelukkig is Singapore klein en goed genoeg verbonden met de rest van de wereld, zodat er voluit mogelijkheden zijn om het land te verlaten...

²De wisselkoers: 1SGD=0,66EUR.

³Ja, Singapore is officieel erg heteronormatief.

Leon's Top 6 Diervriendelijke Kerstgerechten

Leon Kamermans

Het Kerstdiner komt er weer aan. Naast dat dit geforceerde interactie met de familie betekent, moet je dan ook altijd lekker eten (*wat ik persoonlijk zelf heel erg vervelend vind*). Slooft jouw familie zich ook altijd uit om een zo diervriendelijk mogelijk gerecht op tafel te krijgen? Hier de Leon-Top-6-Diervriendelijke-Kerstgerechten:

6: De Kip

Is het basic? Ja. Is het lekker? Ja. Kan je er veel mee? Ja. "Boil 'em, mash 'em, stick 'em in a stew" zoals een kookvirtuoso ooit zei. **Recept:**

- Bak de kip.
- Verorber je feestmaal.

Een ongerelateerde foto van een kip met haar kuikens

5: De Gevulde Kalkoen

Iedereen kent wel de gevulde kalkoen. Ondanks dat hij onorigineel is, blijft hij altijd bijzonder (ondiervriendelijk). **Recept:**

- Vul een kalkoen.
- Bak de kalkoen.
- Geniet van het gerecht.

4: De Turducken

Dit gerecht is al een stuk unieker. Wat is het vraag je je af? Een kip, in een eend, in een kalkoen. Naast dat het een ware smaakexplosie is door de verschillende soorten gevogelte, is het meteen een goed gespreksonderwerp voor tijdens het diner: is dit gerecht ethisch verantwoord? **Recept:**

- Ontdoe de kip van alle onsmakelijke ingewanden, en vul deze.
- Zorg dat de kip niet meer rauw is, en duw deze in een rauwe eend.

- Zorg dat ook deze eend niet meer rauw is, en probeer deze in een kalkoen te proppen.
- Kook alles gaar en breng op smaak met peper en zout.
- Kijk met een gek gezicht naar je bord en sla dan toe.

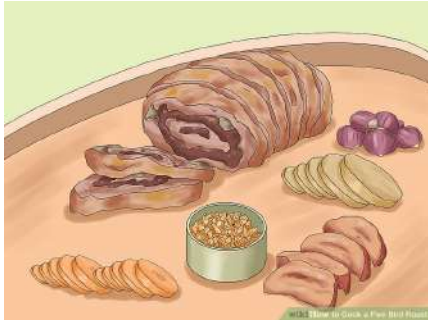
Ziet dit er niet... "bijzonder" uit?

3: Five Bird Roast

In 1989 bracht de Pure Meat Company uit het VK een product dat ze omschreven als het ultieme carnivorische gerecht. Het is tevens het eerste gerecht uit deze lijst met niet-gevogelte erop. De smaak explosie begint vanaf nu wel ongeveer de grootte van een supernova aan te nemen. Dus ben je wat zwak van smaak? *Do thread lightly*. **Recept:**

- Ren langs de Jumbo en haal je favoriete worstjes. Niet eens biologisch? Schande. Breng deze aan in de binnenzijde van een duif.
- Breng de duif op temperatuur totdat je geen ziektes meer krijgt bij het nuttigen van deze vogel, en breng deze vervolgens aan in een fazant.
- Voeg de fazant toe aan de ingewanden van een kip en maak gaar.
- Prop deze kip weer in een kalkoen, en zorg wederom dat je geen infectie meer op kan lopen.
- Als het lukt, probeer dit geheel aan te brengen in een gans en kook af.

- Prik een beetje in je eten, en laat het vervolgens staan.

Er is werkelijk voor alles een WikiHow-pagina: je kan er zelfs leren hoe je de levenloze karkassen van vijf prachtige wezens kan combineren tot een gedrocht waar waarschijnlijk zelfs God van huilt.

2: Gevulde Kameel

Ja. Je leest het goed. Een gevulde kameel. Traditioneel werd dit geserveerd op bruiloften in het oude Arabië bij de Bedouïden. Ik begin mij steeds meer te verbazen over wat mensen in staat zijn om weg te werken. **Recept:**

- Kook een ei.
- Plaats het ei in een vis (de lezer mag zelf zijn/haar favoriet uitzoeken; qua formaat is een sardientje af te raden).
- Plaats de vis in een kip.
- Plaats de kip in een schaap.
- Plaats de schaap in een kameel.
- Probeer met kruiden de repulsieve smaak zo veel mogelijk te maskeren.
- Bestel pizza zodra je bedenkt dat je oven te klein is voor een kameel.

Houd rekening met de grootte van een kameel: misschien moet je de auto van je ouders lenen bij de inkoop.

1: Rôti sans pareil

In het boek *Almanach des Gourmands* uit 1807 stelt Grimod de La Reynière dat er een gerecht zonder zijn gelijke is (vrij vertaald door iemand die een 4 voor Frans had). Er zitten meer vogels in dan ik ooit van gehoord had, en de vraag is dan of dit een gerecht, of gewoon een misdaad tegen het leven is.

Recept:

- Oké het is echt te lang, dus ik ga gewoon opnoemen wat er allemaal in elkaar zit: Doe een olijf in een tuinfluiter, in een ortolaan, in een leeuwerik, in een lijster, in een kwartel, in een Kievit, in een plevier, in een patrijs, in een scolopax, in een eend, in een parelhoender, in een grotere eend, in een kip, in een fazant, in een gans, in een kalkoen, en zie die nog maar weer eens in een struisvogel te krijgen. Je leest het goed. 17 vogels. En een olijf, want we moeten ook groenten eten #schijfvanvijf.
- Krijg het voorgeschotelde.
- Denk aan al het verloren leven.
- Val op je knieën.
- Laat een enkele traan over je rechterwang rollen terwijl je naar een punt in de verte staart.
- Ga liggen in een foetushouding, met je armen om je benen heen, zachtjes een oud kinderversje neuriënd dat in je opkomt om je te kalmeren.
- Begin zachtjes te huilen.

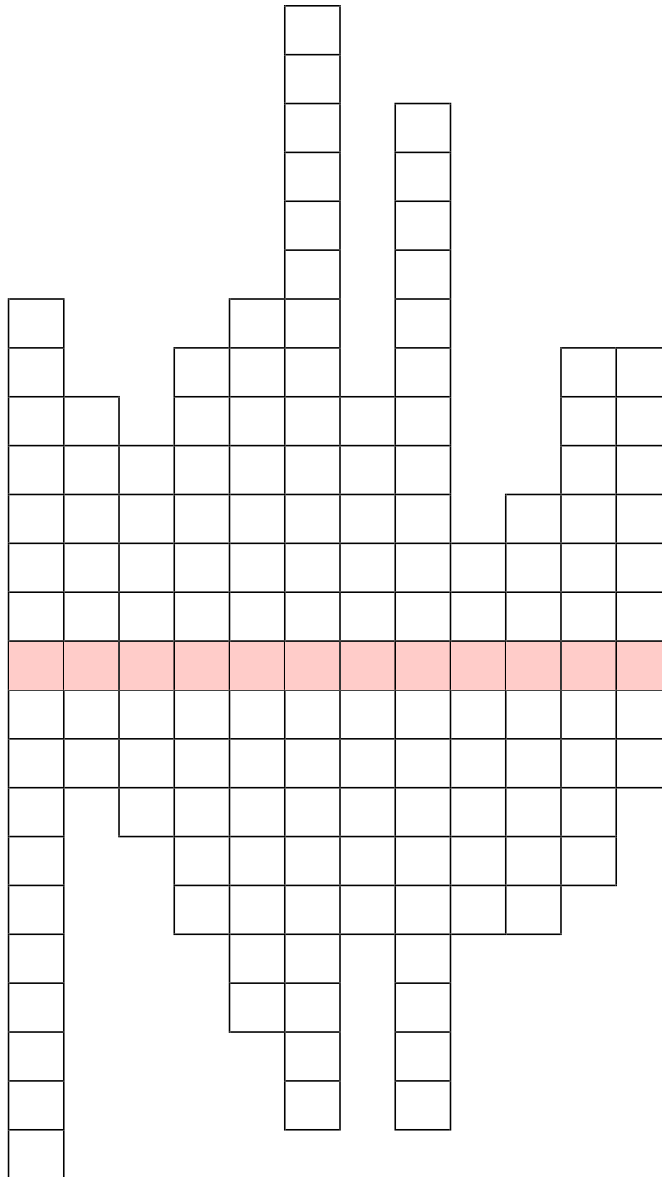

Een artist impression van de Rôti Sans Pareil. Dit soort creaties doen mij soms denken dat we het opwarmende klimaat gewoon verdiend hebben.

Kerstpuzzel

Wilco Verhoef

Ook tijdens deze donkere dagen moet je scherp blijven. Dus hou je hersens jong met deze speciale kerstpuzzel!

Verticaal: Deze hoendervogel heeft veel kennis van de wijnbouw

1. Als het tijd is om de kerstboom buiten de deur te zetten vanwege veelmannerij
2. Flessenkist in de aanloop naar kerst
3. Olympische wintersport moet op televisie goed worden gespeld
4. Als het ronde koekje bedorven of zuur is geworden
5. Een groep witte standbeelden uit een bepaald gebied
6. Jaarlijkse golf van infecties die de luchtwegen vrijmaakt van ionen
7. Grote kerstplant op Wallonisch gebergte
8. Oorspronkelijke landschappen beschermen door sprong in koud water
9. Roodneuzige houdt geen rekening met de ander
10. NAVO-F met luide knal
11. Met hoge stem zingt de Kerstman in zijn woonplaats
12. Afgepakt van de titel van Jezus

Morbide fascinaties: romantisering van zelfmoord

Hoe het diepstbedroevende tot de verbeelding kan spreken

Niels Asberg

De dood: ongrijpbaar, mysterieus, definitief, het ultieme einde. Het spreekt tot de verbeelding op een manier die door niks geëvenaard wordt. Niet voor niets speelt de dood zo'n grote rol in alle religies. We zijn er door gefascineerd. Ook in de popcultuur speelt de dood een grote rol, veelal geromantiseerd. Van *Romeo en Julia* tot *My Chemical Romance* – het is er niet uit weg te denken. En als de dood interessant is, is zelfmoord ronduit fascinerend - het voegt aan het idee een grote portie mysterie, vastberadenheid en bovenal verpletterende en vaak onvoorstelbare emotie toe. Wat zijn de gevolgen van de romantisering van zelfmoord? Waar komt het vandaan? Waarom doen we het?

Het fenomeen an sich is niets nieuws. Denk bijvoorbeeld aan Shakespeare's *Romeo en Julia*, waar – spoiler alert – Romeo denkt dat Julia gestorven is, waardoor hij zelfmoord pleegt. Hierdoor doodt Julia zichzelf ook. De liefde tussen de twee wordt vaak geïdealiseerd, en hun zelfmoord wordt gezien als een laatste wanhopige liefdesdaad. Overigens is dit niet hoe het in het stuk zelf naar voren komt, maar hoe het zich in de populaire cultuur heeft gevestigd. Het verhaal fascineert al eeuwen lang. Misschien is het succes van het toneelstuk wel te danken aan deze romantisering van zelfmoord – het is iets van alle tijden.

Tegenwoordig, in het tijdperk der *celebrities*, heeft zelfmoord een nieuwe mythische status bereikt. We zijn collectief geobsedeerd met de privélevens van de acteurs, muzikanten, schrijvers en andere beroemdheden die deze wereld rijk is. Alles wat zij doen wordt in de media uitgelicht en uitvergroot en hun schijnbaar perfecte levens worden publiekelijk tentoongesteld. Als zo'n iemand dan zelfmoord pleegt is het uiteraard

groot nieuws. Het zijn verhalen ver van ons bed, van tot mythische hoogte verheven personen, die daardoor sterk tot de verbeelding spreken.

Misschien is het inzoomen op details en het zoeken van (de vrij paradoxale) schoonheid erin een manier voor ons om om te gaan met zo een ongrijpbaar concept. Misschien zetten we zelfmoord wel op zo'n voetstuk omdat geestesziekten moeilijk te bevatten zijn – de geest lijkt immers iets eeuwig. Iets wat niet veranderlijk zou moeten zijn, en al helemaal niet op zo'n zelf-destructieve manier. Zelfmoord is tevens intrinsiek verbonden met de ultieme vraag: wat is de betekenis van het leven? Iemand die zich van het leven berooft is iets buitengewoon mysterieus – we zijn zo erg bezig met het vinden van het doel van ons bestaan, dat we het bestaan zelf niet vaak in twijfel trekken.

In de muziek komt zelfmoord ook vaak terug. Het is in alle muziekgenres wel terug te vinden, maar een van de meest bekende voorbeelden is toch wel emo- en gothmuziek, die op hun piek waren in de jaren '00. Deze muziekstijlen zitten vaak vol met heftig emotionele teksten. Onderwerpen die bij emomuziek vaak voorkomen zijn zelfhaat, onzekerheid, liefde, gefaalde of gedoemde relaties en natuurlijk zelfmoord. Er is veel nadruk op negatieve emoties. Daardoor speelden in de subculturen die bij deze muziekstijlen hoorden zelfverwonding en zelfdoding ook een rol. Dat betekent niet per se dat elke *emo* of *goth* zichzelf sneed, maar het idee werd wel regelmatig rooskleurig neergezet. Recenter wordt ook popster Billie Eilish verweten de dood te romantiseren in haar songteksten. Zelf verwerpt ze dit. Ze wil moeilijke onderwerpen als depressie en *anxiety* niet uit de weg gaan en ze juist bespreekbaar maken op een gezonde manier. Het bezingen van deze onderwerpen betekent niet meteen dat je ze romantiseert.

Waar zijn we eigenlijk ook mee bezig als we iets als zelfmoord romantiseren? In de verhalen die we onthouden en de berichten in de media worden de mooie, poëtische details extra uitgelicht maar wordt de harde werkelijkheid uit de weg gegaan. Van diepbedroefde vrienden en verscheurde families tot door schotwonden verminkte gezichten en menselijke uitwerpselen onder de bengelende voeten – we willen het er niet over hebben. Maar misschien is het beter als we dat wel doen; zelfmoord is immers de extreme, onomkeerbare gevolgtrekking van een verscheurende depressie, een bedrukkende geestesziekte die helaas velen van ons in zijn greep houdt.

*Als ik een bidder zie loopen,
Dan slaat mij 't hart zoo blij.
Dan denk ik hoe hij ook weldra
Uit bidden zal gaan voor mij.*

Piet Paaltjens (1835 - 1894)

Heb jij het moeilijk en wil je hier met iemand over praten? Ga naar www.113.nl of bel 0900-0113.

DEFENSIVITY COLLEGE

Jij helpt Defensie de stap in de toekomst te zetten met jouw studiekennis, energie en innovatief vermogen.

Je leert jezelf kennen in alle omstandigheden en wordt aangemoedigd over je eigen grenzen heen te kijken.

DENK NET EVEN ANDERS

Als werkstudent bij Defensie heb je een betaalde bijbaan van een aantal uur per week. Je voert opdrachten uit, die passen bij jouw studierichting en interesse. Met jouw kennis draag je bij aan vrede en veiligheid in Nederland en daarbuiten, terwijl jouw studie altijd voorop blijft staan. Elke studie doet er toe!

	C	Y	B	E	R	
1.	MIKE	CHARLIE	KEVIN	JULIET	OSCAR	<input type="text"/>
	W	A	T	E	R	
2.						<input type="text"/>
	L	U	C	H	T	
3.						<input type="text"/>
	R	E	C	H	T	
4.						<input type="text"/>
	A	A	R	D	E	
5.						<input type="text"/>

Meer weten over Defensivity College? Scan de QR-code.

Check onze Instagram voor de antwoorden

Hoe groot is 1 miljard?

Jim Vollebregt

In Vakidoot nummer 4 van vorig collegejaar heb ik in het artikel “Joepie, grote getallen!” iets gezegd over hoeveel ik van grote getallen houdt. Het enige nadeel van grote getallen vind ik alleen dat je vaak toch niet écht een idee hebt hoe groot ze zijn. Bij honderd kun je je waarschijnlijk nog wel iets voorstellen. Honderd mensen bijvoorbeeld. Bij duizend denk je misschien aan een kilometer – ofwel duizend meter. Je hebt ongeveer een idee hoe lang dat lopen is. Maar hoe zit het met een miljoen? Een miljard? In dit artikel zal ik proberen je wat meer intuïtie te geven over hoe groot deze getallen, en anderen, nu eigenlijk zijn.

Hoeveel seconden oud ben je?

Hoeveel seconden oud ben je? Heb je je dat wel eens afgevraagd? Best veel, zou je zeggen. Toch zeker meer dan duizend. En ook wel meer dan een miljoen. Maar... meer dan een miljard? Laten we eens redeneren. Er zitten 60 seconden in een minuut, 60 minuten in een uur, 24 uur in een dag en gemiddeld $365 + \frac{1}{4}$ dagen in een jaar. In een jaar zitten dus $60 \times 60 \times 24 \times (365 + \frac{1}{4}) = 31.557.600$ seconden. Dat betekent dat 1 miljard seconden gelijk is aan $\frac{1.000.000.000}{31.557.600} \approx 31,7$ jaar! De meeste lezers van de Vakidoot – behalve als het een van de ouders betreft – zullen dus nog geen miljard seconden oud zijn!

Lekker veel lezen

Een andere leuke analogie om de grootte van een miljard te omschrijven vind ik de volgende: Hoeveel moet ik lezen om een miljard woorden te lezen? Als een *rule of thumb* geldt dat een gemiddelde roman zo'n 300 woorden per pagina telt. Een roman van 500 pagina's telt dus ongeveer 150.000 woorden. Je moet dus $\frac{1.000.000.000}{150.000} \approx 6700$ van zulk soort boeken lezen. Als je begint op je 10de en je hele leven blijft lezen, tot je 77e, dan moet je dus 100 boeken per jaar, oftewel 2 per week lezen. En hoe berg je al die boeken op? Zeg dat je een boekenkast hebt waar 20 van deze boeken op een plank passen, en dat deze in totaal 5 planken heeft. Dan passen er 100 boeken in een kast, en heb je dus meer dan 60 kasten nodig! Een aardige bibliotheek is dat.

Watermoleculen

Hoeveel watermoleculen zitten er in 1 milliliter water? Een milliliter water is ongeveer 1 gram, en het molair gewicht van water is ongeveer 18 gram per mol. In een milliliter water zit dus $\frac{1}{18}$ mol. Van de middelbare school herinner je je vast nog dat 1 mol gelijk staat aan $6,022 \times 10^{23}$ deeltjes – dit is de constante van Avogadro. In een milliliter zitten dus $\frac{1}{18} \times 6,022 \times 10^{23} \approx 3,3 \times 10^{22}$ watermoleculen. Maar hoe veel is dit nu precies? Om dat te visualiseren vraag ik je om een 1 cent muntje voor de geest te halen (ja, deze bestaan!). Ik heb het voor je opgemeten: deze hebben een diameter van 15 millimeter en een dikte van 2 millimeter (dat zeg ik er even bij zodat je het zelf na kan rekenen). Stel je nu eens voor dat je een pasgemaaid voetbalveld netjes bedekt met een laag 1 cent muntjes – in nette rijtjes en kolommen, zodat ze elkaar niet overlappen. Bedenk je nu dat je stapeltjes gaat maken van 1 cent muntjes. Bovenop de eerste laag muntjes komt een volgende, en dan nog een laag, en nog een en nog een... Stel je eens voor dat je lagen muntjes blijft toevoegen totdat je stapels 384.400 kilometer hoog zijn – dat is de gemiddelde afstand tussen de aarde en de maan (zie **Figuur 1**). Dan heb je een paar *duizend* van zulke voetbalvelden met even zo hoge stapels nodig. Elk 1 cent muntje staat dan voor een watermolecuul, en zo veel watermoleculen zitten er in 1 milliliter. De volgende keer dat je een glas water leeg drinkt, moet je dus maar even bedenken hoeveel moleculen je tot je neemt.

Figuur 1: Zo'n stapel muntjes van de Aarde tot de maan zou er ongeveer zo uit zien.

Een deck met kaarten schudden

Hoeveel manieren zijn er om een deck met kaarten te schudden? Als je de jokers eruit haalt heeft een standaard deck 52 kaarten. Als je dus goed geschud hebt, dan zijn er voor de eerste kaart 52 opties. Voor de tweede zijn er nog 51 over, voor de derde 50, enzovoorts. Dat betekent dat er

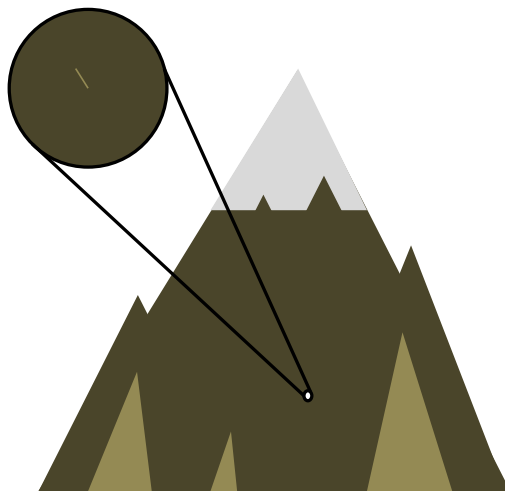
$$52! = 52 \times 51 \times 50 \times \dots \times 2 \times 1$$

manieren zijn om een dek te schudden. En dit is dus echt een reusachtig groot getal. Dacht je dat het aantal watermoleculen in een milliliter water *impressive* was? Nou, dat aantal is ongeveer ϵ in vergelijking tot $52!$ (52 faculteit). Hoe kunnen we ons nu ooit een voorstelling maken van dit monsterlijke getal? Houd je vast, want dit wordt een finale die je niet snel zult vergeten.

Zet een *timer* op 52! seconden en laat hem aftellen. Na een jaar wachten laat je een druppel water op de vloer van de Minnaerthal vallen. Na weer een jaar laat je nog een druppel vallen. Je blijft dit herhalen totdat de Minnaerthal tot het plafond gevuld is met water. Als dat gelukt is, verwijder je één zandkorrel uit de Sahara, de grootste woestijn ter wereld. Dan pomp je de Minnaerthal leeg en begin je opnieuw met ieder jaar een druppel water in de

Minnaerthal te gooien totdat deze vol is, en dan verwijder je weer een zandkorrel uit de Sahara. Dit proces blijf je herhalen totdat je al het zand uit de Sahara verwijderd hebt. Stort dan al het zand weer terug in de woestijn en pak een schroevendraaier. Maak met die schroevendraaier een bescheiden krasje op Mount Everest (voor een *guideline* zie **Figuur 2**). Begin weer van voren af aan met het vullen en leegpompen van de Minnaerthal en het verwijderen van zandkorrels uit de Sahara, en als de woestijn weer leeg is maak je weer een krasje. Tegen de tijd dat je Mount Everest tot zeeniveau hebt weggeërodeerd met je schroevendraaier, heb je nog niet eens *een duizendste* van de $52!$ seconden doorgebracht. Je moet dit hele proces dus een keer of duizend herhalen voordat je een significant deel van deze tijdspannen achter de rug hebt.

Wat is nu de consequentie van dit verhaal? Het aantal manieren waarop je een deck kaarten kunt schudden is belachelijk groot. Als je een deck kaarten pakt en het even goed schudt, dan is de kans zeer groot dat de kaarten in dat deck – zo lang als het standaard kaartspel bestaat – nog nooit eerder in die volgorde hebben gelegen. Sterker nog, als ieder mens op aarde elke seconde een nieuwe volgorde schudt, dan zouden we (veel) langer dan de leeftijd van het universum nodig hebben om alle volgordes te verkrijgen.

Figuur 2: Schematische weergave van een bescheiden krasje op Mount Everest.

Column: Minnaars van 't Minnaert

Jelle Draijer

De universiteit heeft besloten: rond de zomer 2020 zal de Minnaert-kantine sluiten. De reden? In de woorden van Merijn Smelt van het Facilitaire Service Centrum: “Er zijn meer locaties dan er geld te verdienen is. Uit gesprekken met cateraars blijkt dat wij op dit moment een niet aantrekkelijke partner zijn.” Te duur dus. Nu koop ik zelf nooit wat daar, dus denk niet dat dit een column wordt waarin ik UU-beleid belachelijk ga maken. Ik ben Youp van 't Hek niet! Nee, ik vraag me af wat er voor het restaurant in de plaats komt. Want, zo staat onderaan het DUB-artikel waar het vorige citaat uit geplukt werd, de ruimte die vrijkomt gaat wellicht gebruikt worden voor “ontmoetingen”. Hmm. Klinkt mooi. Alleen daar was de rest van de kantine al voor, dus misschien bedoelen ze wat anders, een bepaald soort ontmoeting.

Misschien wordt het wel een date-lokaal. Ja, dat zou lang zo gek niet zijn. Een speciale ruimte om je grote liefde te ontmoeten. Iedereen weet dat eenzaamheid onder studenten een groot probleem is. De universiteit weet dit. Ze kent de cijfers. En als de betrokken organisatie die ze is, nam ze het besluit de liefde te promoten. De voormalige keuken van de Minnaert-kantine zal de liefde een plekje geven. Liefde zal niet meer uitsluitend door de maag gaan. Het bestuur zal een app ontwikkelen die MinnaertsMinnaars gaat heten. In deze app kun je óf een nieuw profiel maken óf je Tinder-profiel gebruiken om te kunnen zoeken naar een mogelijke date-partner. Heeft de ander jou ook naar rechts gewipet, dan kun je een tafeltje voor twee reserveren.

Verder zal de ruimte zelf met een zwarte wand afgesloten worden van de normale zitplekken, zodat de stelletjes wat privacy hebben. Binnen worden de muren bekleed met rood-satijnen gordijnen. Tafeltjes overdekt met witte lakens en opgeleukt met een elektrisch kaarsje (vanwege brandveiligheid). Misschien zelfs een barretje voor spontane rendez-vous.

Dan blijft er slechts één moeilijkheid over: waar komt de catering voor de dates vandaan? Gelukkig zit Jazzmans eronder voor gebakjes en drankjes. Haar medewerkers zullen deze geneugten voor de jonge geliefden kunnen opdienen. Maken ze meteen meer winst.

Ter afsluiting van dit fraaie toekomstscenario een rekensommetje. Stel de dates duren gemiddeld twee uur. Jazzmans is doordeweeks van 9 tot 17 uur open. Dit betekent: gemiddeld vier dates per dag per tafel. Na een korte inspectie van deze redacteur bleek dat er zeker dertig tafeltjes in de ruimte passen. Per week betekent dit dus zeshonderd dates! Per maand 2400! Met een overweldigende meerderheid zal de liefde regeren.

Terug naar de realiteit: In de werkelijkheid heeft de faculteitsraad een enquête naar alle medewerkers en studenten gestuurd om te bepalen wat zij in plaats van de Minnaert-keuken willen. Ik ben benieuwd wat daar uit zal komen. Waarschijnlijk nieuwe studieplekken, want na het zoeken van een partner is het zoeken van een studieplek voor studenten de grootste bron van bittere teleurstelling. De grote vraag is dus waar onze prioriteiten liggen: studeren of vozen. Het eeuwige dilemma.

Kies je boek!

De Vakidoot-boekenclub gaat door! Na het lezen van een klassieker van een dode Romeinse dichter, hebben we nu drie opties van drie andere overleden schrijvers. En jullie mogen kiezen!

Optie 1: 'Rinkeldekink' van Martine Bijl, over het revalidatieproces van de auteur na een hersenbloeding. Volgens het NRC: "Bijl kan licht verwoorden wat loodzwaar is. En juist daardoor komt het binnen."

Optie 2: 'Lolita' van Vladimir Nabokov. Een verhaal vanuit het gewaagde perspectief van een man die geobsedeerd is met een 12-jarig meisje. Verfilmd door Stanley Kubrick.

Optie 3: 'The Waves' van Virginia Woolf. Wie Woolf Works van Max Richter kent, verwacht een emotionele sloopkogel. In deze roman volgen we de gedachten van zes verschillende personages. Laat je meedinen op de stromen van het bewustzijn!

Stuur een mailtje met je stem naar vakidoot@a-eskwadraat.nl!

Alan Turing: de nieuwe *Fifty Pounds Sterling*

Laura Deen en Lucas Smits

Mocht je na al het brexit-gezeur nog een keer zin hebben om naar het Verenigd Koninkrijk op vakantie te gaan, ga dan in ieder geval pas na 2021. Aan het eind van 2021 worden namelijk gloednieuwe £50-briefjes in de omloop gebracht. Op de biljetten komt het hoofd van een grote wiskundige te staan: Alan Turing.

Alan Turing is niet alleen een van de grondleggers van de digitale computer, hij staat ook symbool als een martelaar voor homoseksualiteit. In de tijd dat hij leefde was het in Engeland verboden om openlijk homoseksueel te zijn: iets waar Alan Turing wél voor is veroordeeld. Maar op welke manier heeft Turings homoseksualiteit invloed gehad op zijn leven? Hoe was dit aanwezig in zijn leven, en bovenal, in zijn werk als wiskundige?

Liefdesrelaties

Alan Turing was zich al vroeg bewust van het feit dat hij homoseksueel was. In 1927, toen Alan dertien jaar oud was, ontmoette hij Christopher Morcom in Sherbourne, waar ze beide naar school gingen. Ze blonken allebei uit in bètavakken en vonden het erg leuk om samen wiskunde te bespreken (dat schept dus echt een band!). Nadat Turing en Morcom elkaar drie jaar kenden en hechte vrienden waren geworden, begon Alan Turing zelfs iets meer te voelen. In februari 1930 werd Christopher

plotseling ziek en overleed na zes dagen. Dit kwam hard aan bij de jonge Alan, aangezien hij Christopher nooit wat had verteld over zijn gevoelens.

Christopher Morcom was niet de enige op wie Alan Turing in zijn leven verliefd werd. In de periode van 1933 tot 1937 had Turing een knipperlichtrelatie met James Atkin, een wiskundige werkzaam aan de Universiteit van Cambridge. Ook in 1948 tot 1950 had hij een relatie met een wiskundige die geschoold was in Cambridge, genaamd Neville Johnson. Gek genoeg correspondeerde hij met beide wiskundigen gedurende de beide relaties weinig over wiskunde. Van 1951 tot 1952 had hij nog een kortstondige relatie met Arnold Murray, die later nog ter sprake komt. Conclusie: allemaal mannen. Hoewel... tijdens zijn tijd op Bletchley Park leerde hij ook een vrouw kennen: Joan Clarke, een cryptanalist. Hij verloofde zich met haar in 1941, maar, anders dan in *The Imitation Game*, beëindigde Alan Turing zelf de verloving al snel.

Bletchley Park

Alan Turing rondde zijn studie wiskunde af aan King's College in Cambridge, waar hij in 1935 koos voor de richting logica. In 1936 publiceerde hij zijn belangrijkste artikel, *On computable numbers, with an application to the Entscheidungsproblem*. Hierin noemde hij ook een machine die logische operaties kon uitvoeren, wat in zekere zin de basis van numerieke berekeningen betrof.

Zijn bevindingen werden ook opgemerkt door de *Government Code and Cypher School*. Hij werd op 9 september 1939 naar Bletchley Park geroepen om daar de code van de Duitsers te ontcijferen. Hij was niet de eerste die de zogenaamde Enigma wist te decoderen, maar hij versnelde de processen wel aanzienlijk. Dankzij zijn inspanningen wisten de geallieerde troepen vaak al wat de Duitsers van plan waren. Sommige historici claimen zelfs dat de decoding van Enigma de Tweede Wereldoorlog met twee jaar heeft verkort en meer dan 14 miljoen levens heeft gespaard.

Veroordeeld voor Homoseksualiteit

Het Verenigd Koninkrijk bood in 2013 zijn excuses aan voor de manier waarop Alan Turing meer dan vijftig jaar geleden behandeld werd. De aanleiding voor de inhumane behandeling van Alan Turing was in zekere zin de eerdergenoemde Arnold Murray, met wie hij in 1952 kortstondig een relatie had. Nu zijn er een paar versies van het verhaal: óf Turing werd verraden, óf hij is zelf naar de politie gegaan. Dat laatste klinkt misschien een beetje raar, maar dat zit zo: er was bij Alan Turing ingebroken, wat hij graag bij de politie wilde rapporteren. Hij liet echter per ongeluk vallen dat hij een seksuele relatie had met Murray, wat verboden was. Hierdoor kreeg Turing op 7 februari 1952 een bezoek van twee Engelse detectives. Hij ontkende niets toen hij ondervraagd werd, wat op dezelfde dag resulteerde in een rapport van vijf pagina's lang over alle seksuele activiteiten die hij met Murray had ondernomen.

Nadat de politie eenmaal bij zijn huis had aange-

beld, begon het onheil. Alan Turing was nu openlijk homoseksueel: hij was daarmee ook strafbaar volgens het Labouchere amendement, sectie 11 van de *Criminal Law Amendment Act 1885*. Hij mocht kiezen welke straf hij wilde ondergaan: een gevangenisstraf of een hormonale behandeling. Alan Turing koos voor het tweede: hij zou nu een jaar lang hormonen moeten slikken met als doel castratie.

Op 8 juni 1954 werd Alan Turing levenloos aangetroffen in zijn huis door zijn schoonmaakster. Naast hem lag een appel, waarin cyanide aangetroffen werd. Officieel werd er vastgesteld dat Alan Turing zelfmoord heeft gepleegd, maar we zullen nooit zeker weten wat er écht is gebeurd. Hij had namelijk vaker scheikunde-experimenten thuis staan en bij een mislukt experiment had makkelijk cyanide vrij kunnen komen. Het is in ieder geval een zeer tragisch einde voor een van de grondleggers van de informatica.

Alan Turing heeft dus in zijn leven verscheidene relaties gehad met mannen. In de inclusieve omgeving van King's College in Cambridge had hij zelfs mannen gevonden met wie hij relaties heeft gehad: dit in tegenstelling tot de rest van de maatschappij, die nog wars was van homoseksualiteit. Hoewel Alan Turing als held werd onthaald in het Verenigd Koninkrijk voor zijn diensten in de Tweede Wereldoorlog, werd hij behandeld als oud vuil toen hij werd opgepakt in 1952. We kunnen ook zeker niet zeggen dat dit louter zijn weerslag had op Turing als wiskundige; het beïnvloedde zijn hele leven.

Nog een positieve noot aan het einde: het Verenigd Koninkrijk was zich iets meer dan vijftig jaar ook van zijn afschuwelijke daden bewust. Pas in 2013 kreeg Alan Turing officieel een *Royal Pardon*, nadat hij in 2009 al een officiële "sorry" te horen kreeg van toenmalige *prime minister* Gordon Brown. Veel te laat, want als ze zich dit al in 1952 hadden gerealiseerd, dan hadden we nog veel meer kunnen horen van Alan Turing.

LHBTI-emancipatie in het Verenigd Koninkrijk

De manier waarop er in het Verenigd Koninkrijk met Turing omgegaan is, week sterk af van de procedures in andere Europese landen. Hoe kan het dat het Verenigd Koninkrijk zulke strikte “anti-LHBTI”-wetgeving hanteerde? Een reconstructie.

Om deze vraag te kunnen beantwoorden, moeten we ons eerst meer verdiepen in het Engelse koningshuis en diens relatie met het Vaticaan. In het jaar 1509 was koning Henry VIII aan de macht gekomen, en hij wilde van Engeland weer een sterke mogendheid maken die een vooraanstaande rol kon spelen op het wereldtoneel. L’histoire se repète, zo blijkt maar weer, ook al hebben we niet met zekerheid kunnen vaststellen dat Boris Johnson daadwerkelijk van Henry afstamt.

Figuur 1 Zie jij verschil tussen Boris Johnson en Henry VIII?

Nadat zijn eerste vrouw Catherine hem na zes dochters nog steeds geen zoon had geschonken, was hij haar zat en wilde hij van haar af. Hij vroeg paus Clemens VII om een nietigverklaring van zijn huwelijk met Catherine omdat zij te zwak zou zijn. De paus hield echter zijn poot stijf en weigerde dit. Dit leidde tot grote spanningen tussen Henry en het Vaticaan, wat er uiteindelijk toe leidde dat Henry definitief brak met de katholieke kerk en de Anglicaanse kerk stichtte. Voor deze splitsing werden alle “sodomiepraktijken” berecht door het kerkelijk gerechtshof, gerelateerd aan het Vaticaan. Het was nu echter noodzakelijk dat Engeland zijn eigen wetten ging invoeren. Aangezien Henry executies toch al niet schuwde (vier van z’n zes vrouwen hebben hem niet overleefd), voerde hij in 1533 de eerste sodomiewet in, hetgeen de doodstraf betekende voor uitvoerders van sodomitische praktijken.

Deze wet is pakweg driehonderd jaar uitgevoerd, hoewel in de meeste gevallen de doodstraf gelukkig niet is opgelegd. Naar goed Brits gebruik was de straf meestal afhankelijk van de sociale klasse van de “overtreder”. Dit in tegenstelling tot het vasteland van Europa, waar bijvoorbeeld in Nederland en Frankrijk onder invloed van de Verlichting steeds meer stemmen opgingen voor de uiteindelijke legalisatie van homoseksualiteit. Hoewel het daar ook ging om wettelijke en niet algeheel maatschappelijke goedkeuring, vond deze kentering in het Verenigd Koninkrijk niet plaats. Het duurde tot 1861 voordat überhaupt de doodstraf voor homoseksualiteit werd afgeschaft.

Ook in het begin van de twintigste eeuw vond er geen omslag plaats in het Britse denken over homoseksualiteit. In de jaren 50 voerde John Horn(b)y Nott, hoofd van de Londense politie, een heus schrikbeleid uit in opdracht van de conservatieve regering onder leiding van Churchill. Jaarlijks werden zo’n duizend mannen opgepakt en de keuze voorgelegd: een gevangenisstraf of chemische castratie. Turing was dus één van deze mannen. Zoals zo vaak werd de verandering pas ingezet nadat de 3rd Baron Montagu of Beaulieu opgepakt werd. Dit zorgde voor dusdanig veel oproer dat de roep om legalisering van homoseksualiteit toenam.

In 1967 voerde de Labour-regering van Wilson een aantal sociale hervormingen door, waaronder de legalisering van abortus, homoseksualiteit en het afschaffen van de doodstraf. Opmerkelijk is dat de jurisdictie beperkt bleef tot Engeland en Wales, en dat het tegenwoordig veel progressievere en tolerantere Schotland pas in 1980 over de boeg kwam. De strijd was hiermee echter nog niet gewonnen. Gedurende de opkomst van AIDS in de jaren 80 nam ook de irrealistische angst van de Britse bevolking voor homoseksuelen weer toe. De Conservative-regering Thatcher speelde hierop in, door middel van de 1988 Local Government Act, die het scholen en sportclubs verbod om homoseksualiteit aan te moedigen.

Is er dan helemaal niks positiefs te melden? Gelukkig wel. In de 21^e zijn er stelselmatig antidiscriminatie wetten ingevoerd die gelden in het hele Verenigd Koninkrijk. Het hoogtepunt hiervan is toch wel de 2010 Equality Act, die discriminatie op basis van seksuele voorkeur verbiedt en de invoering van het homohuwelijk in 2014. Ook op symbolisch gebied zijn er stappen gezet. De Turingwet in 2017 is een groot *general pardon* aan alle mannen en vrouwen die onterecht zijn opgepakt voor homoseksualiteit. De Britten hebben lang achtergelopen op het gebied van LHBTI-emancipatie in Europa. De grootste redenen hiervoor gaat terug tot ver in de Britse geschiedenis. Laten we hopen dat de goede richting die ze nu hebben ingeslagen doorgezet wordt en homofobie uit de wereld verdwijnt.

Figuur 2 Het standbeeld van Alan Turing op Bletchley Park

Highlights van One Way Ticket to Mars

Lotte Polling

In het Amersfoortse KAdE is er momenteel een tentoonstelling over de reis naar en het verblijf op Mars. Wat was er te zien?

- Mars (2019) — Luke Jerram

Het eerste wat ik zie is een soort enorme strandbal met het landschap van Mars erop. Ik hoor een pomp die de luchtdruk op pijl houdt. Het heeft wel wat toepasselijks, zo'n ongemakkelijk en industrieel geluid, alsof je al in het ruimteschip ernaar toe zit.

- Old Spiritual Traveler (1979) — Jan Fabre

'De ruimte is niet knuffelbaar, of zo', zegt Vakidoot voorzitter Jelle Draijer. Daar slaat hij – zonder het door te hebben – spijkers met koppen. Deze sculptuur van Jan Fabre is in de vorm van een astronaut en is bedekt met punaises, spijkers en andere glinsterende maar scherpe voorwerpen. De ruimte is erg mooi om naar te kijken (dat wist ik ook al als 14-jarig meisje met een galaxy-achtergrond op mijn telefoon), maar is absoluut niet zacht voor een mensenlichaam. We moeten onszelf bedekken met een ruimtepak dat niet vlam mag vatten, niet mag uitrekken, luchtdicht moet zijn en zo zijn er nog een hele hoop verplichtingen. En dat alles om je veilig te houden in de ruimte. Het doet me denken aan alle mooie dingen die niet per se fijn zijn of goed voelen. De dingen die we doen omdat ze er leuk of cool uitzien.

- Projectie Marslandschap

Toen we bij de projectie van het Marslandschap aankwamen drong het pas een beetje tot me door: dit is iets wat mensen mogelijk echt gaan meemaken. Het lege landschap ziet er intimiderend uit. Eenzaam lijkt het me. Toch heeft het ook wel wat moois, net zoals aardse landschappen vaak wat moois hebben. Je zou er zo een schilderij van aan de muur hangen. Het vreemde is voor mij, dat dit landschap zich bevindt in die donkere, glinsterende massa waar we eigenlijk alleen 's nachts een glimp van oppikken.

- Powers of Ten (1977) — Charles en Ray Eames

Zelf kan je dit filmpje ook gewoon vanaf je bank op YouTube bekijken, maar het is natuurlijk wel een stuk vetter in de context van deze tentoonstelling. In deze video wordt de schaal van het universum tastbaar gemaakt (of, nou ja, tastbaarder). Het begint met een frame met een koppel op picknick, en eindigt op de schaal van quarks. Daar tussenin wordt uitgezoomd tot op nagenoeg de schaal van het bekende universum. Een hele lange en intense reis dus eigenlijk, en dat in ongeveer tien minuten.

- Knutselhoek

Ergens halverwege de tentoonstelling ontdekten ik en Jelle de knutselhoek. Perfecte mogelijkheid om even een adempauze te nemen en over ruimte-outfits na te denken, zelfs ondanks dat het voor kinderen bedoeld was.

Astronaut in de liefde, marsman in de discotheek

Prestatiedruk onder jongeren

Laura Deen

De tweede editie van de welzijnsweek van de Universiteit Utrecht is net achter de rug: van 18 tot en met 22 november dit jaar waren er allemaal activiteiten georganiseerd in de binnenstad en op het science park om onder andere prestatiedruk en stress aandacht te geven. Onder de studenten blijkt er dus behoefte te zijn aan een week waarin psychische gezondheid centraal wordt gesteld. Dit is ook wat de media ons veelvuldig berichten: millennials hebben het moeilijk.

De cijfers laten wat anders zien. Er is geen significante toename in psychische stoornissen onder Nederlandse jongeren tussen de 12 en 25 jaar, meldt het RIVM, het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu. Toch peilt het EenVandaag opiniepanel dat 76% van de jonge millennials druk ervaart om te presteren. Dat is niet logisch, zo dacht ook het RIVM. Daarom doen ze er ook nog meer onderzoek naar. Want hoe kan de prestatiedruk zo hoog zijn als het wel goed met hen gaat?

Het RIVM beschrijft prestatiedruk als "de ervaren druk om te voldoen aan vooraf bepaalde verwachtingen en eisen op het gebied van onderwijs, sport of werk, opgelegd door de omgeving." Prestatiedruk hoeft dus niet meteen als iets slechts gezien te worden: het is goed om doelen te stellen waar je jezelf aan omhoog kunt trekken. Als deze doelen echter omslaan naar de angst om te falen, dan kunnen we ook wel zeggen dat de prestatiedruk te hoog wordt. Op dat moment kunnen psychische problemen ontstaan.

Voldoe je aan de norm?

Je begint in de kleuterklas. Je perfectioneert je fijne motorische vaardigheden door middel van knutselen. De zes jaar daarna staan in het teken van lezen, schrijven, rekenen en basale sociale vaardigheden. Als je geluk hebt, mag je hierna naar het vwo. Tenminste, dat was altijd het geval. Het is in de meeste contreien volledig genormaliseerd om naar de havo of het vwo te gaan: dit wordt door ouders bekrachtigd door de opkomst van de cito-trainingen, die zelfs al aangeboden worden voor zesjarigen.

Vervolgens rond je het vwo binnen zes jaar af - beslist niet meer. We hebben hier een tweede apparaat gevonden om dit te bolwerken: de eindexamentrainingen. Voor vele honderden

euro's worden scholieren een weekend lang trucjes aangeleerd om dat o zo belangrijke diploma met zo hoog mogelijke cijfers te halen. Met je papiertje op zak is het dan de bedoeling dat je eigenlijk meteen de goede studie kiest, het liefst eentje waar je later de blits mee kan maken. Of nou ja, je mag ook best een jaartje ertussenuit nemen om een nieuwe taal te leren in een ver en exotisch land. Als het maar wel mooi op je CV staat. En dan begint het eigenlijk allemaal pas. Bestuur hier, commissie daar, en natuurlijk kan vrijwilligerswerk op je CV niet meer ontbreken. Je studie haal je minstens cum laude en meer dan een jaar uitloop is uit den boze. Het gevolg: er stroomt een groep 22-jarige, net-afgestudeerde, onervaren, overgeprikkelde jongeren de arbeidsmarkt op. Tel daarbij op het ongunstige vooruitzicht van tijdelijke contracten en een overspannen huizenmarkt en het resultaat toont zich: Vijf jaren later zit één op de vijf thuis met een burn-out.

"Je moet voortdurend hogere doelen stellen voor je leven. Je moet jezelf optimaal ontwikkelen. Je móet hoge doelen stellen voor je carrière. Om daar te komen móet je de optimale studiekeuze maken. Je móet hoge cijfers halen. Je móet veel naast je studie doen om straks zo ver mogelijk te komen. En je móet een goed sociaal netwerk onderhouden omdat je anders buiten de boot valt..."
(Vertegenwoordiger van de NJR)

De Symptomen van een Depressie

0. Sombere stemming, gedurende het grootste deel van de dag, en bijna elke dag.
1. Duidelijk verminderd(e) interesse of plezier in alle of bijna alle activiteiten, gedurende het grootste deel van de dag, bijna elke dag.
2. Significant gewichtsverlies zonder dat dieet wordt gehouden, of gewichtstoename.
3. Insomnia of hypersomnia bijna elke dag.
4. Psychomotorische agitatie of vertraging, bijna elke dag (waarneembaar door anderen, en niet alleen subjectieve gevoelens van rusteloosheid of geremd worden).
5. Vermoeidheid of verlies van energie, bijna elke dag.
6. Gevoelens van waardeloosheid of buitensporige of onterechte schuldgevoelens (die het karakter van een waan kunnen hebben) bijna elke dag (niet alleen zelfverwijf of schuldgevoel over het ziek zijn).
7. Verminderd vermogen tot nadenken of concentreren, of besluiteloosheid, bijna elke dag (ofwel subjectief beschreven ofwel geobserveerd door anderen).
8. Terugkerende gedachten aan de dood (niet alleen de vrees om dood te gaan), terugkerende suïcidegedachten, of een suïcidepoging. Voldoe je gedurende minstens twee weken aan vijf of meer van deze symptomen, dan is de kans groot dat een arts of psycholoog een depressie bij je vaststelt.

Het Belang van Cijfers

De OESO, Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, doet elk jaar onderzoek naar de kwaliteit van onderwijs in elk land ter wereld. Dit wordt gedaan aan de hand van de ontwikkeling van kinderen op het gebied van taal, rekenen en natuurwetenschap. Deze ontwikkeling is natuurlijk kwantificeerbaar: je kunt aardig wat conclusies trekken uit de cijfers die een kind haalt. Niet alleen voor een kind en de ouders is het leuk als de cijfers op een rapport boven de zes zijn, maar ook voor onze overheid. Je kunt het al een beetje zien aan de naam, maar de OESO is een instelling die economische groei een-op-een koppelt aan de kwaliteit van onderwijs. Dat betekent dat de prestaties van kinderen op school ook wat zeggen over de prestaties van de economie van Nederland. Afijn, goede cijfers halen op school is leuk. We moeten het alleen niet gaan overdrijven. Voor de OESO echter niet leuk genoeg. Onderzoek van economen wijst uit dat niet alleen succes op school een indicator is voor een florerende carrière, ook de persoonlijkheid draagt daar aan bij. Daarom wil de OESO nu ook onderzoek gaan doen naar de relatie tussen persoonlijkheid en

economische groei. Opeens zal je persoonlijkheid dan geminimaliseerd worden tot een paar cijfers, die zullen voorspellen hoe succesvol je gemiddeld wordt in je leven. Afgezien van de cijfers die we halen op school, wordt onze persoonlijkheid dus ook steeds meer gedefinieerd door de data die we beschikbaar stellen. Niet zo gek dat cijfers steeds meer onszelf gaan definiëren.

De Rol van Sociale Media

Facebook, Instagram en Google zijn niet niet meer weg te denken uit de huidige maatschappij. Het is enerzijds een makkelijke manier om met de rest van de wereld in contact te blijven, maar je kunt al raden dat dit ook nadelen heeft. De rest van de wereld is namelijk best groot, waardoor we elke seconde van elke minuut van elk uur van elke dag prikkels binnenkrijgen die we moeten verwerken. Hierdoor blijken we gevoeliger te zijn voor stress. Vaak krijgen we zoveel informatie binnen dat we dit niet allemaal in ons op kunnen nemen. De *overload* aan informatie kan extra stress aanwakkeren. Naast alle prikkels die we constant moeten verwerken, kan ook de inhoud van wat je ziet een

aardig steentje bijdragen aan de toename van de prestatiedruk. Op sociale media wordt vaak alleen bericht over de leuke gebeurtenissen in iemands leven: reisjes naar de andere kant van de wereld, hippe feestjes of mooie outfits. Andere foto's kun je niet plaatsen, die zijn niet "instagramwaardig". Door jezelf te vergelijken met het selectieve beeld dat iemand laat zien op internetplatforms, wordt al snel een onrealistisch, maar vooral ook onhaalbaar, beeld gecreëerd.

Dan is er nóg een nadeel dat vastkleeft aan sociale media. Via Facebook, WhatsApp en Twitter kunnen we natuurlijk contact leggen met alles en iedereen, maar paradoxaal genoeg kan dit juist zorgen voor een gevoel van eenzaamheid. Psychiater Bram Bakker merkt op dat deze

platforms *face-to-face* contact niet vervangen: "de nabijheid van anderen moeten we ruiken, voelen en ervaren". Volgens hem is dit een gevolg van de individualisering van onze maatschappij, waarin wordt verwacht dat iedereen zijn eigen hachje kan redden.

Hey, het is oké: maak het bespreekbaar

Uit het rapport van de RIVM bleek dan wel dat er geen significante toename was in psychische problemen onder jongeren, zowel het RIVM zelf als de SER concludeerden dat het fenomeen van ongezonde prestatiedruk wel degelijk leeft. Ervaar jij dit ook doordat je aan het perfecte plaatje moet voldoen? Praat erover.

Bibliografie

- [1] Bouchallikht, K. & Visser, J. (2018, 11 december). Wie je bent, bepaalt je succes (maar wat moet het onderwijs daarmee?), de Correspondent.
- [2] Kleinjan, G.-J. (2018, 7 april). Angst, depressie en zelfmoordgedachten: studenten gaan er aan prestatiedruk onderdoor, van Trouw.
- [3] Launsplach, T. (2017, 2 oktober). Universiteit van Nederland: Waarom zitten zoveel millennials thuis met een burn-out? Verkregen van <https://www.youtube.com/watch?v=ZHTknpZuoM>.
- [4] Polak, N. (2019, 18 mei). Depressie is niet de afwezigheid van geluk. Wat is het dan wel?
- [5] Posthuma, M. (2017, 13 juli). Sociale media maken ons juist minder sociaal, van HP de tijd.
- [6] Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu, Trimbos-instituut, (2019, 24 mei). Mentale gezondheid van jongeren: enkele cijfers en ervaringen.

DE OPLOSSING

SANDER VANHESTE

"De Oplossing" - deel 3: *Naar Binnen*

Sander Vanheste

Dit verhaal wordt u gepresenteerd in de vorm van een feuilleton. Het volgende deel zal in de volgende editie verschijnen. Kijk voor deel 1 en 2 op a-eskwadraat.nl/vakid/

'Fijne reis', zei Anne op geruststellende toon, maar het drong nauwelijks tot Thomas door. Het laatste wat hij zag voordat de bril voor zijn ogen gleed was zijn bank, of ten minste het weinige wat er nog van zichtbaar was tussen de kledingstukken, etensresten en pizzadozen. Daarna werd alles donker. De zuignappen die op zijn slaap waren bevestigd jeukten op vervelende wijze, een kriebelig gevoel dat hem bijna ertoe zette om de headset, bril, en wirwar van draadjes die hem bedekten van zich af te scheuren en de vrouw die zijn kamer zo brutaal eigen had gemaakt weg te sturen. Het was vooral nieuwsgierigheid die hem hiervan weerhield, en misschien zelfs de zeer vage, onsamenhangende hoop dat dit een uitweg kon zijn. Er gebeurde een tijdlang niets: de wereld om hem heen bleef inktzwart. Net toen hij ongeduldig begon te worden, hoorde hij opeens de stem van Anne. 'Hallo Thomas. Je gaat zo enkele abstracte vormen zien. Ik wil dat je je focust op de persoon die het meeste voor je betekent. We meten je hersenactiviteit, en passen de vormen aan totdat deze samen een beeld vormen dat zoveel mogelijk op deze persoon lijkt. Zeg 'stop' als de gelijkenis treffend genoeg is.' Voor hem, in het midden van de zwarte ruimte,

begonnen vreemde golven van licht te ontstaan, kronkelend en door elkaar heen bewegend. Thomas staaarde er gebiologeerd naar, maar maakte geen mentale aanstalten om zich iemand voor te stellen. De golven leken een vreemdsoortige dans met elkaar uit te voeren, zoals ze heen en weer schoten in synchrone harmonie, in allerlei kleuren. 'Stel je die persoon voor, die persoon die het meest voor je betekent', herhaalde Anne, en hoewel ze zacht sprak leek haar stem zich uit te strekken tot in de oneindige leegte om hem heen. Onwil kwam opzetten: zijn verleden, en de personen die ermee waren verweven, veroorzaakten alleen maar pijn. Ik wil dit niet, dacht hij. Ik ga hiermee stoppen. De vormen begonnen in te dikken: ze bewogen onregelmatig naar elkaar toe. Onwillekeurig moest hij aan haar denken. Het grasveld achter het circus. De schaduw tussen de bomen, zijn handen om haar heen. Gefluisterde beloftes. Een gloeiende samenklontering van vormen verblindde hem half terwijl hij vocht tegen de herinneringen die in hem dreigden op te komen. In een opwelling bracht hij zijn arm omhoog om de bril van zijn hoofd te rukken, maar voelde een ferme hand die zich om zijn pols klemde en hem gebiedend tegenhield. 'Houd moed Thomas', sprak Anne. 'Focus.' Meer

onwelkome flarden; een door de tijd dof gemaakt verdriet. Haar gezicht leek zich voor hem te vormen, met daaronder een wazige vlek die langzaam de contouren van een lichaam aannam. 'Stop', fluisterde Thomas plotseling, krachteloos. 'Stop.' Ze stond voor zijn ogen, wazig en doorweven met blauwe flitsen van licht, maar onmiskenbaar. De barrière van ontkenning en afleiding die hij voor zichzelf had opgebouwd in de loop van de tijd wankelde. Hij voelde een hint van het scherpste soort verdriet, het soort dat geen ruimte over laat voor relativering, dat allesomvattend de gedachten in beheersing neemt op genadeloze wijze en bijna voelt als een soort paniek. 'Oke', klonk Anne's stem uit de lucht. 'Haal even een paar keer rustig adem.' Haar beeld vervluchtigde; de wereld werd weer zwart. Het kwaad was echter al geschied: een niet te stoppen kettingreactie van gedachten laaiden op in zijn geest. Hij probeerde er wanhopig grip op te krijgen, en toen de rustige stem van Anne weer klonk voelde die bijna als een soort anker waar hij zich uit alle macht aan vastklampte. 'Nu wil ik dat je de persoon voorstelt waar je het meeste tegenop kijkt. Die je het meeste als een inspiratie ziet, als een voorbeeld. Probeer je het idee van diegene voor te stellen, en een beeld voor je zien. Als jij het gaat zien, ziet de computer het ook.' Wezenloos, bijna automatisch, en vanuit een vreemde toestand van mentale verlamming en verdriet, begon hij zich zijn opa voor te stellen. De glinsterende snorharen. De vreemde manier waarop de kromme neus zich half om leek te draaien om het gezicht waar het aan vast zat te beschouwen. De intelligente, kleine ogen. Geeft niet, lieverd. De tijd leert het je wel. Doe rustig aan. De blauwe vormen voor hem werden substantieel, totdat hij na al die tijd weer dat bekende gezicht voor zich zag. 'Genoeg', wist hij zwakjes uit te brengen. 'Hoe doen jullie dit? Stop. Stop alsjeblieft.' Tranen jeukten in zijn ooghoeken, maar hij kon ze niet wegvegen, zodat ze prikkelend richting de plastic onderzijde van de bril gleden. 'Het spijt me', zei Anne. 'Dit is nodig. Ik snap dat het zwaar is, maar probeer vol te houden.' Thomas voelde een lichte irritatie. 'U snapt mij helemaal niet, u kent mij niet. Ziet u de beelden die ik ook zie? Die zijn privé namelijk – ik wil dat niet.' 'Nee hoor', suste Anne hem. 'We presenteren de abstracte lichten op zo'n manier dat jouw brein ze associeert met de correcte herinneringen. Alleen jij ziet er iets in, maak je geen zorgen.' Ze pauzeerde even. 'Ik wil

dat je nog één iemand in gedachten neemt, daarna kunnen we even pauzeren. Degene die je het meest haat. Als er niemand is die hieraan voldoet, maak je er degene van die je het minst graag mag. Die voor irritatie zorgt. Neem je tijd.' Zijn hersenen leken werktuigelijk hun eigen gang te gaan, ondanks zijn sterk aanwezige onwil. Het was onmogelijk om niet aan datgene te denken wat Anne hem verzocht, zodat uiteindelijk haar beeltenis verscheen. De handen die hij in gedachten extra klauwachtig had gemaakt. De grote, donkere ogen, meestal half toegeknepen. Dat veel te bekende gevoel van klein zijn, klein en onbetekenend, ontwaakte uit een lange sluimering. En daarmee ook de melancholie van gemiste kansen; de voedingsbron van haar intimidatie. Ga maar naar huis, Thomas. Dat lijkt ons allemaal het beste. 'Stop', gooide hij eruit. 'Stop. Stop.' Ditmaal hield Anne hem niet tegen toen hij naar de bril greep die hem in deze donkere wereld had gestort, zodat die schurend van zijn ogen gleden, de headset half meenemend, en hij verblind werd door het anders zo doffe licht van zijn kamer. Lichtjes trillend duwde hij de headset verder van zijn hoofd en begon zijn slapen zachtjes te masseren, langs de zuignappen die erop waren geplakt. 'U heeft mij niet goed gewaarschuwd hiervoor. Ik wil hier niet langer aan meewerken, en wil dat u verdomme vertrekt uit mijn kamer. Neem die lui hier mee, en alle zoi.' Hij wees beschuldigend naar de twee vreemden die druk in de weer waren met een laptop waarvandaan zwarte draden richting zijn hoofd liepen. 'Rustig, Thomas. Rustig. Je doet het heel goed.' Haar toon was warm en geduldig, wat hem ietwat kalmeerde. 'Bedenk waartoe dit zou kunnen leiden', vervolgde ze. 'Het zou je echt kunnen helpen, vergis je niet daarin.' 'Het doet teveel pijn', mompelde hij terwijl de tranen weer op dreigden te komen. Maar toch, iets in hem wilde doorgaan. Een motivatie waarvan hij niet wist dat hij die bezat, aarzelend en schuchter, maar desalniettemin aanwezig. Alles is beter dan mijn leven nu. Ik moet hiermee doorgaan. Hij kreeg een krentenbol in zijn handen gedrukt, die hij zonder smaak begon op te eten. Het was lang stil, een stilte die niemand verbrak. Het enige geluid was het lichte getik van vingers op een toetsenbord. 'Oké, ik ga hiermee verder. Zegt u maar wat ik moet doen.' Anne glimlachte en keek hem glunderend aan. 'Zo mag ik het horen. Laat het spel beginnen.'

Van donker naar licht
Lotte Polling

